

Bag Zelenskyjs tunge mine gemmer der sig et håb. For måske kan Indien få en overraskende rolle at spille i krigen mellem Ukraine og Rusland. Indiens premierminister, Narendra Modi, besøgte Kyiv lørdag. Foto: Gleb Garanich/Reuters/Ritzau Scanpix

Modis krammere er del af en indisk plan

Først gav han den rusiske præsident, Vladimir Putin, en stor krammer. Det fik Volodymyr Zelenskyj til at se rødt. Men så kom turen til den ukrainske præsident. Nu kan Modis krammere kaste en stor overraskelse ind i krigen.

Der findes få ting så akavede som at kramme, hvis man ikke har lyst.

I lørdags var det præcis, hvad Ukraines præsident, Volodymyr Zelenskyj, udstrålede, da han modtog Indiens premierminister, Narendra Modi, i Kyiv.

For selvom de to ledere slog armene om hinanden, havde den ukrainske præsident al grund til at møde Modi med en stor portion skepsis.

Men måske havde krammet den ønskede effekt.

For nu er Zelenskyj kommet med et forslag, der kan få stor betydning.

Det er blot halvanden måned siden, at den indiske premierminister besøgte Vladimir Putin i Rusland.

Det skete på dagen, hvor et ukrainsk børnehospital blev bombet, og kontrasten var stor. Putins brutalitet var blottet, men her krammede den russiske præsident og Modi hinanden som gamle venner.

Putins smil syntes endog lidt større end ved tidligere møder mellem de to statsledere.

For han har meget at glæde sig over.

Selvom Rusland er blevet sanktioneret til sokkeholderne i Vesten, forholder det sig omvendt andre steder i verden, hvor især to stormagter holder gang i den russiske økonomi.

Det mest omtalte eksempel er Kina, hvis samhandel med Rusland bare vokser og vokser. I årets første halvdel øgedes de to landes samhandel med 1,6 procent, så dens værdi nåede op på hele 136 milliarder dollar i samme periode, skriver The Moscow Times.

USA og dets allierede er stærkt kritiske, og USA har denne weekend nok en gang sanktioneret russiske og kinesiske firmaer for at »hjælpe det russiske militær«, herunder med droneproduktion.

Denne gang ramte sanktionerne 105 virksomheder, skriver Reuters.

Mindre omtalt er det til gengæld, at en lignende udvikling ses i Indien. Et land, som mange vestlige nationer har styrket båndene til, herunder Danmark.

Da Modi mødtes med Putin i juli, aftalte de to ledere således at øge landenes samhandel med 50 procent frem til 2030, skriver Nikkei.

Sker det, vil det bringe samhandlen op på en værdi af i alt 100 milliarder dollar pr. år, og det er en udvikling, som allerede nu kan mærkes:

I denne måned slog Indien Kina af pinden som Ruslands største oliekunde. 44 procent af Indiens råolie kommer nu fra Rusland, viser data fra Nikkei.

Det bringer os tilbage til Kyiv og Ukraine.

For med et så tæt forhold til Putin, hvad lavede Modi så med Zelenskyj i armene?

»Modsat Kina er Indien ikke en erklæret fjende af 'USAs hegemoni' og den såkaldt vestlige verdensorden.«

Ligesom Kina har Indien valgt en særlig strategi. De vil hverken fordømme Rusland eller kaste sig ind i kampen for at forsvare Ukraine. I stedet vil de være fredsmæglere.

Rent historisk giver det neutrale standpunkt mening for Indien, der i årtier har forsøgt at undgå at vælge side i stormagtskonflikter.

Men standpunktet står i kontrast til ønskerne fra blandt andre USA, der er Indiens strategiske partner, og som satser stort på de to landes samarbejde.

Herfra har man indgående bedt Indien om hjælp med at presse Putin. Senest i juli har Washington rejst »bekymringer« over Indiens tætte forhold til Rusland, men alligevel er Indien ikke veget fra sin kurs.

Derfor var der intet mærkeligt i, at Zelenskyj så noget trykket ud, da han lod sig presse ind til Modis overkrop.

At Modis rejse til Kyiv alligevel er blevet kaldt »historisk«, er der en god grund til.

For selvom Indien samarbejder med Rusland og dermed understøtter den russiske krigsøkonomi, vil det være forkert at slå dem i hartkorn med Ruslands største økonomiske partner, Kina.

Der er nemlig god grund til at tro, at Indiens ønske om at være fredsmægler både er mere reelt og måske mest af alt mere realistisk.

Modsat Kina er Indien ikke en erklæret fjende af »USAs hegemoni« og den såkaldt vestlige verdensorden.

Nej, Indien har i modsætning til Kina ikke store geopolitiske fællesnævnere med Rusland. Indien har ingen interesse i kappestrid mellem øst og vest.

Indien gør, hvad der er bedst for Indien, lød det fra den mangeårige diplomat Mani Shankar Aiyar, da Berlingske besøgte New Delhi i maj. Sådan er landets logik.

Det er givetvis voldsomt frustrerende for Ukraine, USA og dets partnere. Men det har tidligere åbnet for, at Indien har deltaget i Ukraines fredstopmøde i juni.

Det skete ganske vist med forbehold, og de indiske repræsentanter underskrev ikke det kommuniké, der kom ud af topmødet. Men det skete samtidig i kontrast til Kina, der blev væk, og som Zelenskyj har beskyldt for at »modarbejde« topmødet.

Under Modis besøg i Kyiv har Zelenskyj nu foreslået, at Modi og Indien skal være værter for et kommende Ukraine-fredsmøde.

Om det sker, står endnu hen i det uvisse.

Men når Modi vælger at besøge Zelenskyj i Kyiv og omfavne ham, synes det altså ved første øjekast en smule besynderligt. Følger man den indiske logik, giver det dog god mening.

Det ligner en del af en indisk plan, som måske kan være ved at gå i opfyldelse, og som sågar kan føre til en overraskende udvikling:

Måske skal det næste fredsmøde holdes i New Delhi.